

Głos Mechanika

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

ORGAN KOMITETU ZAKŁADOWEGO PZPR I RADY ZAKŁADOWEJ

Rok 3 Nr 22 2 grudzień 1969 r. ZP im. „1 Maja” Pruszków

W TROSCE O DOBRĄ PROPAGANDĘ

W dzisiejszym naszym Plenum KMiP PZPR uczestniczy kierownictwo WKW PZPR oraz zaproszeni goście z województwa warszawskiego, a więc sekretarze Komitetów Powiatowych z rejonów przemysłowych, sekretarze Komitetów Zakładowych PZPR z większych zakładów przemysłowych, redaktorzy gazet zakładowych — których serdecznie witamy na ziemi pruszkowskiej.

Towarzysze!

Spotykamy się dziś na kolejnym posiedzeniu Komitetu Miasta i Powiatu z udziałem aktywnego propagandowego pruszkowskiej organizacji partyjnej.

Nasze plenum służyć ma omówieniu najważniejszych zadań w pracy masowo-politycznej oraz wymianie doświadczeń jakie gromadzimy w codziennej pracy.

Naszą intencją jest polepszenie działalności politycznej wśród załóg.

Na dzisiejszym plenum chcemy przedstawić wybrane problemy pracy masowo-politycznej zebrane przez Komisję Ideologiczno-Propagandową KMiP i przedyskutowane na posiedzeniu egzekutywy KM.

Chcemy także przedyskutować i przyjąć uchwałę mającą na celu dalszy rozwój pracy masowo-politycznej.

W sierpniu i wrześniu bieżącego roku Komisja Ideologiczno-Propagandowa dokonała kontroli pracy SOPP, gazet zakładowych, radiowęzłów, szkolenia partyjnego, propagandy wizualnej i czytelnictwa książki i prasy.

Analiza pokontrolna została oparta na materiałach ankietowych oraz na ocenach zgromadzonych przez 25 osobowy zespół Komisji w 20 zakładach produkcyjnych i przedsiębiorstwach.

Zgromadzony materiał faktograficzny posłużył do umocnienia przekonania, że przyjęte wnioski przez IV Pruszkowską Konferencję Sprawozdawczo-Wyborczą z 1966 r. zalecające tworzenie SOPP i V Konferencji precyzującej zadania gazet zakładowych czy radiowęzłów oraz kierunki pracy wizualnej były słuszne i przyczyniły się do pogłębienia pracy propagandowej oraz zwiększenia zasięgu i skuteczności naszego oddziaływania politycznego.

Materiały przygotowane przez Komisję nie pretendują do oceny, albowiem jest to pierwszy etap, po którym chcemy przywrócić się bliżej takim zagadnieniom między innymi jak:

- praca organizacji społecznych w zakładach pracy,
- rola otwartych zebrań partyjnych,
- działalność i rola grup partyjnych,
- działalność kulturalno-wychowawcza i polityczna w hotelach robotniczych.

Tym sprawom mamy zamiar poświęcić w przyszłym roku specjalną naradę aktywnego propagandowego.

Towarzysz Wiesław na III Plenum KC PZPR stwierdził: „**siła naszego ustroju i siła naszego kraju mierzą się zarówno rozmiarami, sprawnością i nowoczesnością produkcji, jak też świadomością polityczną, aktywną postawą socjalistyczną ogółu obywateli kraju**”.

Począwszy od dyskusji, która toczyła się nad teząmi V Zjazdu Partii, nad programem Frontu Jedności Narodu, udziału społeczeństwa w wyborach do Sejmu i Rad Narodowych oraz uroczyste obchody XXV-lecia PRL — miały i mają doniosłe znaczenie ogólnonarodowe.

W mieście i powiecie nadal, podobnie jak w całym kraju, w zakładach pracy, w instytucjach i

urzędach, organizacje partyjne, ZMS-owskie i związkowe popularyzują stanowisko naszej partii wyrażone w uchwałach V Zjazdu i na spotkaniu partii komunistycznych i robotniczych w Moskwie, dokonują gospodarskiej oceny osiągnięć w XXV-leciu, wprowadzają w życie Uchwałę II-go Plenum KC PZPR.

Zgłaszane w dyskusjach na zebraniach POP i Konferencjach Samorządu Robotniczego wnioski i uwagi są wyrazem twórczego, konstruktywnego zaangażowania się ludzi pracy w umacnianie kierowniczej roli partii w życiu politycznym i społecznym ziemi pruszkowskiej.

Towarzysze!

Wiadome jest, że o wykonaniu ogromnych zadań stojących przed partią decydują ludzie, ich świadomość, postawa ideowa, zaangażowanie, poczucie odpowiedzialności.

Ideowej postawy członków partii i ogółu obywateli nie można mierzyć tylko zasobem posiadanej przez nich wiedzy marksistowsko-leninowskiej.

Miarę, którą trzeba tu stosować, jest oddanie sprawie socjalizmu, pełne zaangażowanie, zdolność do wyrzeczeń, nie uchyłanie się od trudnych zadań, ofensywna postawa wobec wroga nam propagan-

Realizacja zobowiązań produkcyjnych wpływa korzystnie na wykonanie zadań planowych.

W naszym mieście i powiecie zadania te na przykład za 10-mcy br. w zakresie produkcji towarowej zostały wykonane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego w 101,7%.

Pomyślnie realizują swoje zadania planowe załogi większości naszych zakładów, przekraczają zaś takie zakłady jak:

Zakłady Szkłarskie w Ożarowie — 101,7%

PZ Materiałów Izolacyjnych — 107,1%

Zakłady Porcelitu Stołowego — 103,0%

Zakłady Przemysłu Gumowego Piastów — 102,5%

W okresie minionych lat w każdym z pruszkowskich zakładów pracy nastąpiły niewątpliwie poważne zmiany, polepszyły się warunki socjalne i higieny pracy.

Nastąpił rozwój ośrodków wypoczynkowych, kulturalnych i socjalno-bytowych.

Na przestrzeni lat prawie u każdego pracującego notuje się wzrost poziomu życia. Propaganda wizualna w różnych formach oraz radiowęzeł i gazeta zakładowa winny informować o tych

Plenum KMiP PZPR

na temat

pracy masowo-politycznej
w pruszkowskich zakładach
przemysłowych

Życzymy owocnych obrad!

dy i działalności, wreszcie oblicze moralno-etyczne.

A przykładów bojowej, aktywnej, patriotycznej postawy członków partii i robotników w naszych zakładach pracy odnotowaliśmy nie mało.

Swoją postawą w dniach V Zjazdu, wyborów do Sejmu i Rad Narodowych oraz 25-lecia PRL — załogi robotnicze pruszkowskich zakładów produkcyjnych zaaprobowały w pełni program dalszego rozwoju naszego kraju.

Ta aprobatą poparta jest podjętym przez około 42 tys. osób czynem produkcyjnym, którego wartość w naszym mieście i powiecie sięga 100 mln. zł.

W pruszkowskich zakładach pracy notujemy dalszy rozwój współzawodnictwa pracy, szczególnie brygad pracy socjalistycznej.

Załogi zakładów pracy koncentrują się na realizacji podjętych zobowiązań z okazji XXV-lecia PRL, realizują nowe podjęte z okazji 52 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

wszystkich osiągnięciach, posługując się konkretnymi przykładami z własnego terenu.

Trzeba w oparciu o zakład i jego ludzi szerzej podejmować tę problematykę w pracy masowo-politycznej, przekazywać dotychczasowe osiągnięcia, pokazywać perspektywę rozwoju zakładów, i ich załóg, pokazywać drogi wiodące do lepszego życia.

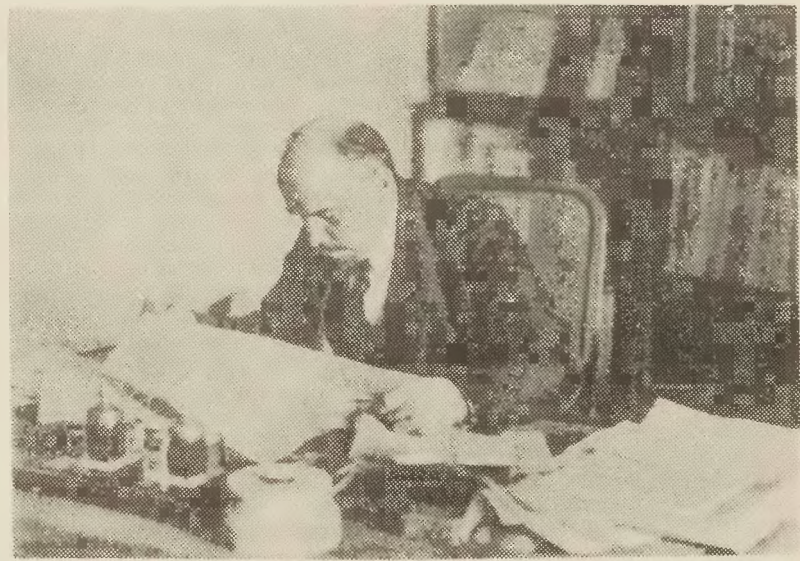
W codziennej działalności organizacji partyjnych w zakładach pracy nieodłącznie towarzyszyć winna głęboka, przemyślana i dobrze zorganizowana praca propagandowa i ideowo wychowawcza.

Trzeba podkreślić, że w wielu naszych zakładach pracy nastąpiła ściślejsza koordynacja wszystkich poczynań propagandowych.

Pod kierownictwem podstawowych organizacji partyjnych i SOPP realizuje się plan pracy masowo politycznej.

Organizacje związkowe, ZMS-owskie, wszystkie społeczne organizacje działające w zakładach mają swój określony udział w tym działaniu.

W. I. LENIN teoretyk i twórca Wielkiej Socjalistycznej REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ

Zgodnie z wytycznymi sekretariatu KC PZPR od kwietnia 1969 r. do 22 kwietnia 1970 r. przeprowadzona zostanie w mieście i powiecie pruszkowskim kampania ideowo-polityczna w związku ze 100-leciem rocznicą leninowską.

Przewodzić w tej kampanii będzie pruszkowska organizacja partyjna, która zamierza osiągnąć następujące cele:

- zapoznać najmłodszą część społeczeństwa pruszkowskiego z postacią Wł. Lenina
- pogłębić dotychczasową wiedzę o Wł. Leninie, jako twórcy zwycięskiej partii komunistycznej i pierwszego na świecie państwa socjalistycznego.
- wskazać aktualność idei leninizmu w rewolucyjnym przekształcaniu oblicza współczesnego świata
- pogłębić i upamiętnić wśród społeczeństwa związki Lenina z Polską, jego wkład do uzyskania przez naród polski niepodległości
- przypomnieć o roli myśli leninowskiej w wykształceniu przez polski ruch robotniczy programu zawierającego przeobrażenia ustrojowe i patriotyzm klasowy a także interesy naszego narodu.

Stosując różne formy pracy udostępniają pracownikom zakładów możliwości oglądania filmów, wystaw, muzeum (ZM „Ursus”).

Coraz pełniej załogi informowane są o ważnych wydarzeniach politycznych, gospodarczych i kulturalnych w kraju i na świecie.

Oceniając z okazji minionych wydarzeń (V Zjazd, wybory, XXV-lecie PRL), działalność propagandową w zakładach pracy, można mówić o niej pozytywnie.

Praktyka wielu zakładów jak np. ZNTK, „Ursus”, PZMB, przekonują nas o słuszności i potrzebie koordynowania całokształtu pracy propagandowej prowadzonej przez organizacje partyjne i pozostałe organizacje społeczno-polityczne w zakładzie. Tą koordynację powinny podjąć również pozostałe Społeczne Ośrodki Propagandy Partyjnej, których działalność w wielu zakładach, niestety zamarła i trzeba je natychmiast reaktywować.

Okres jesienno-zimowy sprzyja rozwojowi pracy propagandowej. Dużą rolę mogą tu odegrać nasze gazety zakładowe.

Pobieżna ocena trzech pruszkowskich gazet zakładowych, której dokonaliśmy wiosną br., przyniosła korzystne zmiany również w treści i szacie graficznej. Widać to na przykładzie „Głosu załogi” ZMP Błonie i „Głosu Mechanika” w ZP 1 Maja w Pruszkowie.

Popierać będziemy każdą inicjatywę tych redakcji gazet zakładowych, które poprzez formę graficzną, układ jej elementów, wykorzystywać będą propagandowe walory gazety.

Z realizacji zadania przekazywania szybkiej i aktualnej informacji dla załogi, okazują się bezkonkurencyjne radiowęzły zakładowe. Są one nie do zastąpienia ani przez gazetę zakładową, ani biuletyn informacyjny, ani nawet przez centralną prasę, radio, czy telewizję o ile prawidłowo wykorzystują swoje obiektywne możliwości.

Znamy kilka przykładów dobrej pracy radiowęzłów w pruszkowskich zakładach pracy. Do nich zaliczyć możemy ZMP Błonie, ZNTK Pruszków i ZM „Ursus”.

Kontrola pracy radiowęzłów w zakładach pracy przeprowadzona przez członków Komisji Ideolo-

giczno-Propagandowej, przyniosła bogaty materiał, który pozwala na wyciągnięcie dość konkretnych wniosków.

W pokontrolnych uwagach, znajdujemy obraz złego stanu niektórych radiowęzłów, jak np.: w zakładach Kablowych w Ożarowie, w ZPG-Piastów i Zakładach Chemicznych w Helenówku, w których znajduje się stary i zniszczony sprzęt oraz odczuwa się brak troski Dyrekcji i Komitetów Zakładowych. Występuje brak odpowiedzialnych ludzi — spikerów, zespołów redakcyjnych, itp.

Niestety mamy wiele przykładów niedoceniań znaczenia pracy radiowęzłów w zakładach. Jest to również w niektórych przypadkach wynik niedbalstwa i niedoceniań pracy z załogą, głównie na odcinku bieżącego informowania o ważnych problemach wewnątrz zakładowych.

Wydaje się, że poważne i widoczne zaniedbania powinny pociągnąć za sobą wnioski natury partyjnej, a nawet administracyjnej. Nie wolno tej dziedziny pracy politycznej lekceważyć.

Zakłady pracy nie tylko mają za zadanie wykonywać plan produkcyjny, lecz również dbać o prawidłowy rozwój stosunków międzyludzkich, o kształtowanie prawidłowej atmosfery pracy a właśnie radiowęzły, gazety zakładowe, stanowią w tej mierze istotną, często nie zastąpioną pomoc.

Towarzysze!

Od blisko 2-ech lat, jak to sobie zapewne towarzysze przypominają, zwracamy szczególną uwagę na potrzebę poszerzenia zakresu treści i doskonalenia form propagandy wizualnej pruszkowskich zakładów pracy.

W tej dziedzinie osiągnęliśmy istotny postęp zwłaszcza, że doprowadziliśmy do świadomości aktywności, potrzebę zwracania uwagi na wygląd miejsca pracy, hal produkcyjnych, na estetykę, na potrzebę dekorowania wnętrza zakładu, terenu przed zakładem, a także swojego miasta.

Dzięki pomysłowości i twórczemu stosunkowi wielu zakładów, zdobyliśmy sobie uznanie jako miasto i powiat o dobrej,

(Ciąg dalszy na str. 2)

często trwałej propagandzie wizualnej.

Członkowie Komisji, wizytując zakłady pracy, spotykali materiały wizualne w różnych formach. Popularyzowały one uczestników współzawodnictwa socjalistycznego, Brygad Pracy Socjalistycznej, Racjonalizatorów i Wynalazców.

W wielu zakładach wywieszane są hasła i transparenty, aktualne materiały propagandowe, mówiące o sprawach ludzi i zakładu. Ustawiane są gabloty z aktualnymi informacjami, aleje fotografiami przodowników pracy, szczególnie zasłużonymi dla zakładu, osiedla i miasta.

Mimo to wydaje się jednak, że niektóre organizacje partyjne i związkowe zbyt mało wykorzystują tę formę pracy politycznej. Mało jest np. informacji o imprezach, odczytach, o rozwoju budownictwa mieszkaniowego, o rozwoju i korzystaniu przez załogę z czasów, z ośrodków kolonijnych i innych form wypoczynku, o rozwoju produkcji, o realizacji planu eksportu zakładów itp.

Spotyka się także zakłady, gdzie wiszą hasła i planse przestarzałe, nieaktualne i nieestetyczne. Nie wszystkie organizacje zakładowe, nawet mające najlepsze do tego warunki, zadbały w swoim czasie o prawidłowy rozwój tej, jakże ważnej, dziedziny oddziaływania na załogi. Dowodzą tego wiszące w zakładach w sierpniu i wrześniu planse przygotowywane jeszcze na 8 marca, czy 1-go Maja. Te błędy są już w większości zakładów naprawione, jednak widzimy potrzebę dalszego dopinguwania zespołów propagandy wizualnej, organizacji społecznych, do opracowywania materiałów w postaci różnych zestawów planów, wykazów mówiących o rozwoju tych zakładów w okresie istnienia Polski Ludowej. Pokazywać przy tym należy wzrost produkcji, zmiany asortymentowe, zmiany jakościowe, wykorzystywanie dnia pracy, rezerwy, rozwój akcji socjalnej, zmiany w strukturze płac oraz zatrudnienia.

Istnieje także potrzeba ożywienia działalności propagandowej również w przyzakładowych placówkach kulturalno-oświatowych, popularyzowania w nich osiągnięć swoich zakładów. Komitety zakładowe partii powinny powodować, aby placówki takie w swej działalności podjęły popularyzację problematyki i spraw załóg robotniczych, jak również w znacznie szerszym zakresie zagadnień wpływających z uchwał II Plenum KC PZPR.

Proszę towarzyszy!

Wspomnieliśmy wyżej, że budownictwo socjalistyczne realizujemy w walce z przeżytkami, przyzwyczajeniami i nawykami

wynikającymi z ustroju kapitalistycznego, że realizujemy nasze cele i zadania w ostrej walce z kapitalizmem, który swoje wrogie oddziaływanie na nasz kraj, jakże często opiera na istniejących jeszcze siłach wewnętrznych reakcji i wstecznictwa.

Dlatego przywiązujemy ogromną wagę do wychowywania ludzi wewnątrz konkretnego środowiska na przykładach konkretnych najbliższych osiągnięć zakładu, swego miasta, regionu, kraju.

Temu celowi ma służyć także szkolenie partyjne, którego się staraliśmy się dostosować do aktualnych potrzeb.

W stosunku do ub. roku szkoleniowego, utworzyliśmy o 37 zespołów szkolenia partyjnego więcej. Bieżący rok szkolenia rozpoczęliśmy w 28 zespołach i na WUML — dla łącznej ilości około 9000 słuchaczy, obejmując szkoleniem partyjnym blisko 70% pruszkowskiej organizacji partyjnej.

W stosunku do ubiegłego roku, liczba zespołów w zakładach przemysłowych i biurach konstrukcyjnych, wzrosła o 26%, zaś liczba słuchaczy wzrosła o ponad 40%, a takie zakłady jak:

1. Z.Ch. w Helenówku
2. Huta Ożarów
3. Z. P. Ściernie „Inco”
4. PZPT
5. Fabr. Ultramariny
6. Zakł. Energetyczne
7. MPRP „Żelbet”

obejmują szkoleniem partyjnym 100% swych członków i kandydatów.

Warto jednakże nieco krytycznie spojrzeć na przebieg szkolenia partyjnego i prowadzoną przez nas propagandę odcytową.

Tym bardziej, że mimo znacznego rozwoju ich wpływ na życie ideologiczne pruszkowskiej organizacji jest nadal zbyt jednostronny, czasem zbyt wąski. Wydaje się, że przyczyną tego tkwią w dość formalnym traktowaniu tej pracy przez instancje zakładowe, miejskie i gromadzkie oraz POP, które niedostateczną wagę zwracała na merytoryczną pracę kursów i zespołów szkoleniowych.

Stąd słabe jest przygotowanie uczestników do zajęć. Mała jest jak dotąd ilość grup szkoleniowych, gdzie prowadzi się żywe i twórcze dyskusje w oparciu o przeczytany, zalecany programem materiał.

W ub. roku szwankowała dyscyplina słuchaczy i samych wykładawców. Te niedociągnięcia staramy się w bieżącym roku, poprzez systematyczną kontrolę i pomoc dla wykładawców, eliminować.

Omówiliśmy dotąd wiele braków występujących w pracy masowo politycznej na naszym terenie. Stwierdziliśmy także, że wyniki tej pracy zależą od aktywności partii, od postawy ich członków. Ale nie tylko. Dalsza

praca masowo polityczna zależy także od aktywności i aktywne-go działania szeregu innych organizacji działających w zakładzie pracy.

Samorząd robotniczy to jedna z podstawowych form udziału mas w rządzeniu. Obok istotnych funkcji ekonomicznych spełnia on ważne funkcje wychowawcze. Jego działalność powinna również sprzyjać w kształtowaniu prawidłowych stosunków między ludzkich. Powołanie samorządu robotniczego rozszerzyło krąg ludzi aktywnie uczestniczących w kierowaniu przedsiębiorstwem. Włączenie przed kilku laty w jego skład organizacji zakładowych ZMS i NOT — front ten dodatkowo rozszerzył. Nie mniej jednak do dziś nie osiągnęliśmy pełnej aktywności wszystkich ogniw samorządu, w szczególności oddziałowych rad robotniczych, związkowych, organizacji ZMS, NOT, TE, SIMP i innych.

Wskazaliśmy wyżej na słaby jeszcze udział w KSR organizacji zakładowych ZMS. Oczywiście pracy partii wśród młodzieży nie zmierzamy ograniczać do działalności ZMS w przedsiębiorstwach. Jednakże podkreślić musimy, że praca z młodzieżą robotniczą jest jednym z pierwszoplanowych zadań partii, szczególnie jeśli przypomnimy, że młodzież robotnicza często stanowi 25—30% załóg naszych zakładów pracy. Wydaje się, iż nadal musimy przełamywać w POP „niechęć” do zajmowania się pracą wśród młodzieży. Niezdołaliśmy do końca wpoić przekonania, że praca z młodzieżą jest ważnym zadaniem partii i nie można jej pozostawić wyłącznie organizacji ZMS.

Towarzysze!

To prawda, że nikt nigdy nie zwolni instancji i organizacji partyjnych od odpowiedzialności za działalność gospodarczą. Ale jednocześnie POP w jednakowym stopniu muszą troszczyć się o to, aby wszyscy jej członkowie systematycznie podnosili swój poziom polityczny, jak i to aby w codziennym życiu postępowali zgodnie z zasadami marksizmu i statutem partii.

Propaganda partyjna musi natychmiast reagować na wszelkie wydarzenia w kraju i na arenie międzynarodowej. Nie można tu tłumaczyć się brakiem znajomości rzeczy.

Mamy dość przykładów, które możemy wykorzystać dla stwierdzenia wyższości socjalizmu nad kapitalizmem, mamy nadto przykładów z terenu naszego miasta, zakładów, szkół, aby wyższość tą konkretnie wykazać.

Praca masowo-polityczna w zakładach pracy naszego miasta i powiatu musi stale być ofensywna i dynamiczna.

Společne Ośrodki Propagandy Partyjnej

Według stanu na początek października br. wśród dwudziestu Zakładów w których Komisja Ideologiczno-propagandowa przeprowadziła badania SOPP istnieją tylko w sześciu.

Są to następujące zakłady; — ZMP „Błonie”, ZP „1 Maja”, ZNTK, CBKO, Kabel „Ożarów”, PZMB.

Jest rzeczą wymowną, że SOPP do dzisiaj nie istnieją np: przy ZPG Piastów, w Hucie Ożarów, w ZAP Piastów. W zakładach Mechanicznych „Ursus” dopiero we wrześniu br. przystąpiono do organizowania Ośrodka Propagandy Partyjnej.

Należy więc stwierdzić, że uchwały w sprawie powołania Społecznych Ośrodków propagandy partyjnej nie zostały w pełni zrealizowane. Należy zatem podjąć w tej sprawie bardziej energiczne działania tak ze strony POP, KZ jak i KMiP PZPR. Równocześnie trzeba podkreślić, że istniejące i działające obecnie SOPP-y obejmują swym zasięgiem znaczną część załóg pruszkowskich zakładów przemysłowych (około 8500 osób).

Strukturę organizacyjną SOPP ustalają we własnym zakresie Komitety Zakładowe (POP), kierując się specyfiką organizacji zakładu, potrzebami a także możliwościami pracy masowo-politycznej. Z reguły pracą Ośrodka kieruje powołana przez Egzekutywę Rada Ośrodka, do której wchodzi przedstawiciele organizacji masowych, niekiedy także reprezentanci środowisk poszczególnych jednostek organizacyjnych zakładu.

Radzie przewodniczy najczęściej sekretarz propagandy względnie członek KZ lub Egzekutywy. Rada ustala szczegółowy plan działalności Ośrodka na okres kwartału, rzadziej półrocza.

Ilość zespołów jest różna, np w ZNTK powołano 5 zespołów zajmujących się szkoleniem partyjnym, propagandą wizualną, czytelnictwem, koordynacją prac organizacji masowych, organizacją spotkań i odczytów. Podobnie w CBKO i ZP „1 Maja” uwzględnia się te wszystkie elementy, wychodząc z założenia, że praca ta powinna mieć charakter stały, a nie ograniczać się do specjalnych wydarzeń i świąt państwowych. Wydaje się konieczne, by w zakładach, które posiadają radio-wezły i gazety (np. ZM „Ursus”, ZP „1 Maja”, ZMP Błonie) powołać przy Ośrodkach zespoły do spraw gazety zakładowej i radio-wezła. Niezbędna staje się potrzeba tworzenia także zespołów do spraw informacji technicznej i ekonomicznej.

Społeczne Ośrodki Propagandy Partyjnej zdają dobrze egzamin zwłaszcza w toku kampanii przedwyborczej i kampanii wyborczej. Wielu aktywistów SOPP-ów brało udział w pracach, okresowo powołanych, Ośrodków Informacji Wyborczej.

Ośrodków takich w kampanii wyborczej do Sejmu i rad narodowych mieliśmy 6.

W toku kampanii wyborczej do Sejmu i rad narodowych działalność Komitetów Zakładowych i Społ. Ośr. Propag. Partyjnej wyszła poza ramy dotychczasowej praktyki. Aktyw zakładowy oprócz oddziaływania w macierzystym zakładzie angażował się, jak już wspomniiano do pracy w doraźnie działających przy FJN Ośrodkach Propagandy i Informacji.

Ta doraźna współpraca przyczyniła się do umocnienia pozycji podstawowych organizacji partyjnych, działających w terenie, a także przyniosła pozytywne skutki dla terenowych rad narodowych i dużej grupy szkół, w których mieściły się okręgi wyborcze. Powstały w związku z tym projekty kontynuowania współpracy zakładów pracy, jako Komitetów Opiekuńczych, dla poszczególnych szkół.

Jednym z podstawowych zadań SOPP powinno być stałe rozwijanie systematycznych form pracy propagandowo-wychowawczej, które prowadzą do trwałego ukształtowania się prawidłowych przeświadczeń do korzystnych i pożą-

danych przeobrażeń świadomości a nie poprzestają na samym tylko, doraźnym wskazaniu na prawidłowy stosunek do wydarzenia, względnie problemu.

Źródłem braków występujących w działalności SOPP są najczęściej trudności właściwego rozwiązywania zagadnień metody pracy propagandowo-agitacyjnej.

Mimo ofiarności i znacznego niekiedy doświadczenia aktywni propagandowi nie zawsze może podjąć zadaniom przezwyciężenia stereotypowości, jaka wciąż jeszcze cechuje wiele form pracy masowej.

Społeczne Ośrodki Propagandy Partyjnej bezspornie stwarzają korzystniejsze warunki do prowadzenia pracy masowo-politycznej, unowocześniania jej metod techniki. Należy dążyć do umocnienia istniejących Ośrodków i powołania nowych Zakładowych Ośrodków Propagandy i Informacji w szeregu zakładach zatrudniających od 500 osób wzwyż. Stawia to automatycznie wyższe wymagania wobec aktywu propagandowego w zakładzie pracy i wobec KMiP i jego Ośrodka Propagandy Partyjnej. Można bez przesady stwierdzić, że aktyw propagandowy w zakładach pracy jak dotąd w trudnych zagadnieniach metodyki pracy propagandowej w znacznej jest mierze pozostawiony samemu sobie. Nie jest więc rzeczą niezrozumiałą, że w sytuacji tej ogranicza się do schematów tradycyjnych, których mimo najlepszych chęci nie można przezwyciężyć, ponieważ nie wie, jak należy się do tego zabrać.

W pracy komitetów zakładowych, SOPP-ów, Komisji Ideologiczno-Propagandowych w zakładzie pracy zbyt mało jeszcze wykorzystuje się nowoczesne środki — filmu, zwłaszcza filmu dokumentalnego i oświatowego, zbyt mało metod poglądowych np. wystaw pamiątek, muzeów zakładowych, pokazów, zbyt dużo werbalizmu i monotonii, niekiedy wręcz nudy.

W związku z tym wydaje się konieczne stworzenie warunków dla podniesienia poziomu aktywu propagandowego w zakładach pracy w dziedzinie metod pracy propagandowo-wychowawczej i agitacyjnej drogą systematycznego szkolenia, spotkań w celu wymiany doświadczeń, seminariów, dostarczania odpowiedniej literatury. Zadanie to jest naturalną konsekwencją powołania także Społecznych Ośrodków Propagandy i dojrzało do rozwiązania przez KMiP PZPR.

Komitety Zakładowe PZPR, aktywni propagandowi — uskarżają się na ogół na niedostatek materiałów propagandowych, dostosowanych do potrzeb pracy masowo-politycznej.

Na przestrzeni ostatnich lat, a zwłaszcza w bieżącym roku KMiP starał się maksymalnie pomóc organizacjom partyjnym w zakładach pracy.

Temu celowi służyły między innymi narady sekretarzy propagandy i kierowników SOPP. Zadaniem narad było inspirowanie planów Społecznych Ośrodków Propagandy Partyjnej i organizacji zakładowych na okres obchodów 1-maja, kampanii wyborczej, 25-lecia PRL i Roku Leninowskiego. Temu celowi służyły przekazywane systematycznie organizacjom zakładowym plany pracy pionu Propagandy KMiP, a obecnie wydawany raz na miesiąc Biuletyn Informacyjny naszego Komitetu. Jednakże w związku z rosnącymi potrzebami i zadaniami Społecznych Ośrodków Propagandy Partyjnej czy też Komisji Ideologiczno-Propagandowych w zakładach pracy ciężar bezpośredniej opieki nad nimi musi być przeniesiony na Powiatowy Ośrodek Propagandy Partyjnej i pion Propagandy KMiP. Jest niezbędnym przygotowaniem poradnika dla aktywu propagandowego zakładów pracy na wzór wydawanej w r. 1963 przez WKW PZPR broszurki pt. „Oko na oko z propagandą”.

KRONIKA WYDARZEŃ

● **Dnia 22.09.1969 r.** odbyła się Egzekutywa KMiP PZPR w Pruszkowie poświęcona problemom rzemiosła. W egzekutywie udział wzięli: I Sekretarz WKW tow. Henryk Szafranski, Sekretarz WKW tow. Zbigniew Zieliński oraz V-ce Przewodniczący WRN w Warszawie tow. Tekliński.

● **Dnia 22.09.1969 r.** w Zakładach Szklarskich w Ożarowie spotkał się z załogą tego Zakładu — Poseł na Sejm PRL, I Sekretarz WKW tow. Henryk Szafranski. W spotkaniu uczestniczył również I Sekretarz KMiP PZPR w Pruszkowie tow. Igor Łopatyński.

● **Dnia 22.10.1969 r.** odbył się Zjazd Powiatowy ZMW w Pszczelinie. Na Zjeździe obecni byli I Sekretarz KMiP PZPR w Pruszkowie tow. Igor Łopatyński, Sekretarz KMiP tow. Stefan Atlas, Ryszard Stroński i Przewodniczący PPRN tow. Bernard Michalik. Na Zjeździe wybrano nowe Władze ZP ZMW. Przewodniczącym został wybrany ponownie tow. August Marczakiewicz.

● **Dnia 28.10.1969 r.** obradował Zjazd Powiatowy TKKS, w który udział wzięli Sekretarz KMiP PZPR Ryszard Stroński. Sprawozdanie z dotychczasowej działalności zło-

żył tow. Bronisław Nowicki. Następnie wybrano skład nowego Zarządu, do którego weszli przedstawiciele oświaty, służby zdrowia — pracownicy rad narodowych i zakładów przemysłowych.

Na przewodniczącego ZP TKKS wybrano tow. Bronisława Nowickiego.

● **Dnia 4.11.1969 r.** w Domu Kultury Kolejarza, w Pruszkowie odbyła się uroczysta akademii z okazji 52 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

W uroczystości udział wzięli liczni weterani ruchu robotniczego, Egzekutywa KMiP oraz przedstawiciele Ambasady Radzieckiej w osobach tow. W. Pogudina i tow. J. Sadiakina i Ambasady Wietnamskiej w osobach tow. tow. Vu Bach Mai i Nguan Thanb Tama. Akademii przewodniczył uczestnik Wielkiej Rewolucji Październikowej tow. Józef Posiadło.

● **Dnia 19.11.1969 r.** w Komitecie Miasta i Powiatu PZPR w Pruszkowie odbyła się inauguracja Wieczorowego Uniwersytetu Marksizmu Leninizmu o tematyce II Plenum KC PZPR.

SZKOLENIE PARTYJNE*ODCZYT*SPOTKANIA

Rok szkoleniowy 1968/69 obfitował w doniosłe wydarzenia polityczne wywierające istotny wpływ na życie ideologiczne partii, w tym także na szkolenie partyjne.

Wyjątkowo bogata, w tym okresie działalność naszej pruszkowskiej organizacji partyjnej wpłynęła w istotny sposób na wzrost zainteresowań członków partii i bezpartyjnych teorią marksistowską, jako niezbędną podstawą prawidłowej oceny wydarzeń społeczno-politycznych w kraju i na świecie.

W zakresie masowego szkolenia partyjnego w zakładach produkcyjnych miasta i powiatu daje się ostatnio odczuć poważny wzrost tak zespołów szkoleniowych jak i liczby słuchaczy.

W roku szkolnym 1968/69 w zakładach przemysłowych pracowało 77 zespołów w których szkoliło się 1962 słuchaczy. W roku szkolnym 1969/70 rozpoczęło zajęcia 97 zespołów liczących ogółem 2636 uczestników.

W ubiegłym roku szkolnym nie prowadziły szkolenia partyjnego tylko Zakłady Akumulatorowe w Piastowie. Mamy w br. wiele zakładowych organizacji partyjnych w których szkoleniem objęto ponad 60%, a nawet 100% członków i kandydatów partii.

Do przodujących zaliczyć należy organizacje partyjne w niżej wymienionych zakładach:

Zakłady Chemiczne w Heleńsku, Zakłady Szklarskie w Ożarowie, Zakłady Produkcji Ściernie „Inco” w Pruszkowie, Pruszkowskie Zakłady Przemysłu Terenowego, Fabryka Ultramaryny w Pruszkowie, Zakłady Energetyczne w Pruszkowie, MPBP „Żelbet” w Pruszkowie, CBKK w Ożarowie, ZMP Błonie, ZP „1 Maja” w Pruszkowie.

Komitety Zakładowe, Egzekutywy POP oraz KMiP dokonały wszelkich starań, aby szkoleniem partyjnym objąć wszystkich członków i kandydatów partii, lecz wyniki tej pracy nie wszędzie są zadawalające.

Poważnym problemem, którego dotychczas nie potrafiliśmy rozwiązać jest problem masowego szkolenia partyjnego w tych zakładach w których notuje się duży procent pracowników dojeżdżających do pracy, nieraz z bardzo oddalonych miejscowości (np. ze Skierniewic, Łowicza, Otwoczek, Mińska Maz., Grójca itp. Do zakładów mających poważne trudności w tym zakresie, należą między innymi:

Zakłady Akumulatorowe „Piastów — 67,1% dojeżdżających, ZM „Ursus” — 57,6% dojeżdżających.

ZNTK Pruszków — 57,6% dojeżdżających.

Następnym zagadnieniem, które wymaga wzmocnienia wysiłków aktywności partyjnej, jest niewielki udział w szkoleniu partyjnym młodzieży, zrzeszonej w organizacjach młodzieżowych. W zakładach produkcyjnych naszego miasta i powiatu pracuje około 3 tys. członków ZMS. Mimo, że udział aktywności młodzieżowej w szkoleniu partyjnym wzrasta (w roku 1968/69 — 521 słuchaczy, w roku 1969/70 — 581), postęp ten jest niewielki. Należy postawić szkolenie partyjne na takim poziomie i prowadzić je takimi metodami, (na co KMiP niejednokrotnie zwracał uwagę), aby młodzież i nie tylko młodzież — nie nudziła się na zajęciach, mogła swobodnie wypowiadać swoje poglądy, mogła brać udział w szczerzej rzeczowej dyskusji.

Mówiąc o realizacji Uchwały XIII Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej oraz Uchwał naszej instancji partyjnej — w punkcie dotyczącym masowego szkolenia partyjnego — należy przedstawić osiągnięcia w tym zakresie, naszej pruszkowskiej organizacji partyjnej.

Rozpoczęte w roku szkoleniowym 1968/69 trzyletnie szkolenie partyjne podstawowe jest w bieżącym roku kontynuowane. Ta forma szkolenia obejmuje przede wszystkim kandydatów i członków partii o krótkim stażu oraz te POP, które dotychczas nie realizowały szkolenia partyjnego.

Studiowanie podstaw wiedzy o partii w bieżącym roku oparte będzie o referat sprawozdawczy

Władysława Gomułki oraz Uchwały V Zjazdu i Statut PZPR.

Studiowanie natomiast **podstaw wiedzy społeczno-politycznej i podstaw wiedzy ekonomicznej** odbywać się będzie w oparciu o dotychczasowe, lecz odpowiednio zmodyfikowane programy i broszury.

Zespoły problemowe (średnia forma szkolenia) będą realizowały programy o kierunkach;

- **studiowanie rewolucyjnych tradycji naszej partii** w oparciu o wybór prac W. Gomułki zawartych w książce „Z kart naszej historii”,
- **studiowanie historii walki PPR o zwycięstwo władzy ludowej w Polsce** w oparciu o książkę Z. Żałuskiego pt. „Czterdziesty czwarty”. Forma ta przeznaczona jest przede wszystkim dla młodych stażem członków partii i środowisk młodzieżowych;
- **studiowanie zagadnień leninizmu**;
- **studiowanie wybranych zagadnień polityki gospodarczej PRL**.

Przyjęła się u nas forma podnoszenia poziomu ideologicznego aktywności partyjnego przez samodzielne studiowanie określonych dziedzin wiedzy społeczno-politycznej. Organizuje się **grupy samokształceniowe**, przeznaczone szczególnie dla aktywności partyjnego, przygotowujące do samodzielnej pracy z książką.

Grupy samokształceniowe realizują na naszym terenie następujące programy;

- rewolucyjne tradycje naszej partii w oparciu o wybór prac W. Gomułki „Z kart naszej historii”,
- wybrane zagadnienia leninizmu — w oparciu o prace W. I. Lenina i referaty wygłoszone na posiedzeniu Komisji Ideologicznej KC PZPR z okazji 100-nej rocznicy urodzin W. Lenina,
- węzłowe problemy ekonomiczne socjalizmu i polityki gospodarczej PRL — w oparciu o wybrane prace klasyków marksizmu-leninizmu, dokumenty naszej partii i opracowania podręcznikowe,
- wybrane problemy filozofii marksistowskiej w oparciu o prace klasyków marksizmu-leninizmu oraz podręczniki.

Następną formą oddziaływania ideowo-politycznego na załogi zakładów pracy są **stałe punkty odczytowe**, zorganizowane przy większych zakładach przemysłowych.

Do akcji odczytowej włączają się organizacje społeczno-polityczne takie jak np. TWP, TKKS, TPPR, ZBoWiD, organizacje młodzieżowe i Komitety FJN.

Roczne studia specjalistyczne — to jedna z wyższych form szkolenia aktywności miasta i powiatu.

W latach 1965—1969 na naszym terenie czynne były następujące roczne studia:

- Studium Socjologii Pracy,
- Studium Religioznawcze,
- Studium Ekonomii Politycznej,
- Studium Filozofii Marksistowskiej,
- Studium Spraw Międzynarodowych.

W przeciągu czterech ostatnich lat studia powyższe przeszkoliły łącznie 576 aktywistów.

Wieczorowe Szkoły Aktywu organizowane są w większych zakładach przemysłowych i w miastach. Komitety Zakładowe PZPR i Komitety Miejskie organizują WSA mają na uwadze, aby szkoleniem tego typu objąć tych towarzyszy, którzy nie ukończyli rocznych studiów specjalistycznych. Na przestrzeni ostatnich czterech lat WSA ukończyło około 800 aktywistów.

W roku bieżącym POPP — zamiast rocznych studiów specjalistycznych — zorganizował przy KMiP najwyższą formę szkolenia partyjnego 1-roczny **Wieczorowy Uniwersytet Marksizmu-Leninizmu**, którego głównym zadaniem jest przygotowanie czołowej kadry kierowniczej zakładów i instytucji do realizacji Uchwały II Plenum KC PZPR. Studia na WUML rozpoczęło 120 towarzyszy pod kierunkiem wykładowców, rekrutujących się spośród pracow-

ników naukowych wyższych uczelni warszawskich.

W pracy masowo-szkoleniowej naszym mieście i powiecie zaangażowanych było w roku szkolnym 1968/69 289 wykładowców. W bieżącym roku liczba ta wzrosła do 374 towarzyszy. Większość wykładowców, to towarzysze piastujący odpowiedzialne stanowiska zawodowe, partyjne i społeczne.

Warunkiem wysokiego poziomu szkolenia partyjnego, przy tak różnorodnych, jak w naszym mieście i powiecie formach oświaty partyjnej jest rozwijanie i doskonalenie pracy z kadrą wykładowców.

W bieżącym roku szkoleniowym przeprowadzono już 3 kursy i 6 zajęć seminaryjnych dla wykładowców zespołów problemowych i samokształceniowych.

Do niedomagań w pracy ideologiczno-propagandowej zaliczamy głównie słabą w niektórych zakładach frekwencję na zajęciach szkoleniowych, brak zainteresowania słuchaczy cyklem tematycznym a czasem lekceważenie przez pewną grupę towarzyszy

INDEKS UCZESTNIKA SZKOLENIA PARTYJNEGO	
Imię	
Nazwisko	
POP/OOP	
POLSKA ZJEDNOCZONA PARTIA ROBOTNICZA KOMITET ZAKŁADOWY ZM „URSUS”	
podpis sekretarza	

obowiązków statutowych, wymagających od członków partii stałego podnoszenia swego poziomu ideowo-politycznego.

Należy w większym niż dotychczas zakresie korzystać z doświadczeń tych organizacji partyjnych, które wypracowały metody pracy dające pozytywne wyniki. Świetną okazją do dzielenia się doświadczeniami są okresowe narady sekretarzy KZ i POP oraz Biuletyn Informacyjny KMiP.

Większość organizacji partyjnych przygotowania do nowego roku szkolenia partyjnego rozpoczyna już w czerwcu. Po analizie osiągnięć i niedociągnięć w szkoleniu partyjnym w roku poprzednim wyciągają one odpowiednie wnioski, ustalają kierunki działania na rok następny. Egzekutywy POP i KZ z uwagą śledzą przebieg szkolenia i w razie zauważenia jakichkolwiek niedociągnięć stosują odpowiednie środki zaradcze.

Typowym przykładem tego rodzaju postępowania na odcinku szkolenia partyjnego, może być działalność komitetu Zakładowego PZPR w Zakładach Mechaniki Precyzyjnej w Błoniu.

Przed rozpoczęciem nowego roku szkolenia partyjnego grupowi Sekretarze OOP i organizatorzy szkolenia przeprowadzają rozmowy z towarzyszami ustalając która forma szkolenia ich interesuje, kto powinien uczestniczyć w szkoleniu, kogo należy zwolnić, komu powierzyć obowiązki wykładowcy.

Następnie KZ ustala liczbę zespołów poszczególnych form szkolenia, zatwierdzając kadre wykładowców i opracowuje grafik szkolenia tak, aby każdy zespół miał zajęcia w stałych określonych dniach miesiąca.

Po każdym odbytym szkoleniu organizatorzy szkolenia, lub sekretarze OOP przeprowadzają rozmowy z tymi towarzyszami, którzy byli nieobecni na zajęciach. Do zwolnień z zajęć upoważnieni są Sekretarze OOP. Towarzysze, którzy lekceważyli obowiązki statutowe nie uczęszczając regularnie na szkolenie — mimo uwag zwracanych przez sekretarza OOP — muszą wytłumaczyć się ze swego postępowania przed Egzekutywą KZ.

Nowością w KZ w ZMP w Błoniu jest to, że Komisja Propagandowa raz w miesiącu przedstawia Egzekutywie KZ sprawozdanie z odbytych szkoleń składając jedno-

cześnie propozycje odnośnie usunięcia zaistniałych niedociągnięć.

Raz na kwartał a w miarę potrzeby częściej KZ organizuje spotkania z wykładowcami. Uwagi zgłaszane przez wykładowców są cenną pomocą w ustalaniu przez KZ dalszych środków zmierzających do polepszenia efektywności szkolenia partyjnego. Gruntownej oceny szkolenia partyjnego dokonuje KZ w ZMP dwa razy w roku.

* * *
Skutecznymi formami pracy masowo-politycznej wśród załóg fabrycznych i społeczeństwa są otwarte zebrania partyjne, odczyty i spotkania oraz tzw. masówki a wreszcie akademie i manifestacje. Organizuje się je z okazji świąt państwowych, rocznic, uroczystości regionalnych, w momentach ważnych wydarzeń politycznych w kraju i na arenie międzynarodowej a także w chwilach szczególnie ważnych dla zakładu.

Po wydarzeniach marcowych w 1968 r. i w czasie wydarzeń sierpniowych w Czechosłowacji nasza instancja partyjna ogromny wysiłek skierowała przede wszystkim na wzmocnienie pracy z całą pruszkowską organizacją mobilizując ją do walki z siłami wstecznymi, z poglądami rewizjonistycznymi, wyjaśniając generalną linię partii członkom partii i bezpartyjnym. W tym celu zorganizowano w zakładach pracy setki otwartych zebrani partyjnych i masówek, w których uczestniczyły tysiące osób wyrażając swoje poparcie dla KC naszej partii i towarzysza Wiesława.

Radiowęzły zakładowe

Pośród badanych przez Komisję Ideologiczno-Propagandową 20-tu zakładów pracy tylko w 9 z nich są radiowęzły.

Są to następujące Zakłady: PZMP, Porcelit. ZP „1 Maja”, ZMP Błonie, ZM „Ursus”, ZPG Piastów, Fabryka Farb Heleńskich, ZNTK, Kabel Ożarów.

Trzy radiowęzły spośród tych są nieczynne (Kabel Ożarów, ZPG Piastów, Fabryka Farb Heleńskich).

Komitet Miasta i Powiatu zorganizował rok temu pierwszą naradę kierownictwa radiowęzłów.

Na naradzie sprecyzowaliśmy zadania radiowęzłów zakładowych wyznaczając im obok realizacji ogólnych celów pracy masowo-politycznej rolę środka przekazu aktualnej informacji wewnątrz-zakładowej. Zwróciliśmy uwagę, że audycje radiowęzła powinny omawiać przebieg i uchwały KSR posiedzeń KZ, rad zakładowych i robotniczych, zarządu ZMS oraz treść ważniejszych narad interesujących całą załogę.

Jednocześnie audycje radiowęzła mają poruszać bieżące zagadnienia produkcji, współzawodnictwa pracy, racjonalizacji i innych problemów zakładu oraz wydarzenia z życia załogi. Ponadto Uchwała V Konferencji Sprawozdawczo-wyborczej Pruszkowskiej Organizacji Partyjnej z marca br. zobowiązywała instancje partyjne i PPRN do usprawnienia pracy radiowęzłów. „Komitety Zakładowe, Miejskie i Gromadzkie zwrócić uwagę na programy audycji realizowanych przez radiowęzły. Wdział Kultury PPRN dokona właściwego doboru pracowników radiowęzła oraz zabezpieczy dla nich pomoc instruktażowo-metodyczną”.

Zadania te w pełni nie zostały wykonane bowiem nie prowadzi się dotychczas pomocy instruktażowo-metodycznej, nie przeprowadzono dogłębnej analizy doboru pracowników radiowęzłów pod względem ich przygotowania fachowego do pracy w tej dziedzinie propagandy.

Sporostanie zadaniom postawionym przed radiowęzłami zależne jest nie tylko od właściwego doboru kadry redakcyjnej radiowęzłów ale i od właściwego ich wyposażenia technicznego. Zdedytowana większość zakładów nie ma magnetofonów reporterskich, które są przecież niezbędnym wyposażeniem każdego dziennikarza-radiowca.

Nie mniejszym zainteresowaniem cieszyły się dyskusje nad tematami V Zjazdu PZPR.

W okresie przedwyborczym odbyło się 65 spotkań z kandydatami na posłów i radnych, w tym 16 spotkań w zakładach pracy. Liczba uczestników spotkań osiągnęła liczbę 5331, w tym 1845 przedstawicieli załóg fabrycznych.

Dużym zainteresowaniem społeczeństwa cieszą się wieczory pytań i odpowiedzi. W latach 1967—1969 zorganizowano w mieście i powiecie 102 tego rodzaju wieczory.

Wśród pytań zgłaszanych przez załogi zakładów pracy dominują zagadnienia międzynarodowe. W pytaniach poruszających problemy lokalne przeważa tematyka socjalno-bytowa, bhp, stosunków międzyludzkich a ostatnio sprawy produkcji i modernizacji zakładów.

Biorąc pod uwagę pozytywne doświadczenia w tym względzie należy akcje „wieczorów pytań i odpowiedzi” nadal rozszerzać, gdyż przyczyniają się one do rozwoju aktywności społecznej, pogłębienia socjalistycznej świadomości i wpływają na usprawnienie działalności organów administracyjnych.

W bieżącym roku wszystkie zakładowe organizacje partyjne aktywnie włączyły się w nurt przygotowań do realizacji zadań wynikających z Uchwał II Plenum KC PZPR. Na otwartych zebraniach partyjnych odbywały się burzliwe, ale rzeczowe dyskusje, świadczące o zaangażowaniu załóg i ich trosce o to, aby produkować więcej, taniej i lepiej.

Spotykane są jedynie stoły mikersko-kontrolne lub też tzw. radiole (ZM „Ursus”, ZNTK). Urządzenia te nie są dostatecznie przygotowane do produkcji programów słowno-muzycznych.

Na jakość odbioru ma także wpływ rozmieszczenie sieci głośnikowej do specyfiki pomieszczeń. Tymczasem w naszych zakładach sieć głośników rozmieszczona jest najczęściej źle. W dużych halach trafia się niekiedy tylko jeden głośnik. Skutkiem tego jest znacznie utrudniona a niekiedy wręcz niemożliwy odbiór programu.

Z powyższego wynika, że mimo poprawy w ostatnim okresie sytuacji radiowęzłów — dyrekcje zakładów dotąd nie zapewniły niezbędnych warunków lokalowo-technicznych, dla prawidłowej pracy radiowęzła i prawidłowego odbioru audycji.

Mimo tych trudności jak już wspomnieliśmy, nasze radiowęzła zakładowe potrafiły wydatnie podnieść poziom audycji, wzbogacić ich tematykę i podnieść atrakcyjność programów „radia zakładowego”.

Szczegółowsza charakterystyka treści audycji wymagałaby jednak osobnych badań i analizy pracy radiowęzłów.

Doceniając rolę radiowęzła zakładowego, pion Propagandy KMiP przeprowadził cykl zajęć informacyjnych i szkoleniowych dla redaktorów a także przeprowadził rozmowy z dyrektorami i sekretarzami POP zobowiązując ich do uruchomienia nieczynnych urządzeń i właściwego wyposażenia.

Nie ma bowiem takich obiektywnych trudności technicznych ani materiałowych które mogłyby usprawiedliwiać istniejący stan rzeczy, bo dobrze pracujące radiowęzły są w zakładzie pracy nie do zastąpienia ani przez zakładową gazetę, ani przez centralną prasę, radio czy telewizję.

Redaguje Kolegium.

Adres redakcji:

Zakłady Przemysłowe

im. „1 MAJA”

w Pruszkowie

Tel. 58-60-61

Druk. RSW „Prasa”

Warszawa, ul. Smolna 10

Nakł. 1200. Z. 1903. P-25

Gazety zakładowe

Na terenie miasta i powiatu wychodzą obecnie 3 gazety zakładowe (nie licząc biuletynu i wydawnictw jednodniowych) o łącznym jednorazowym nakładzie 4.900 egzemplarzy. Prasa zakładowa dociera do 13.846 pracowników Zakładów produkcyjnych. Zatem gazety te należy zaliczyć do ważnego środka przekazu masowego i narzędzia społeczno-politycznego oddziaływania nie tylko wobec samych załóg lecz w pewnym stopniu wobec najbliższego ich otoczenia rodzin, krewnych i znajomych.

Podstawowym mankamentem prasy zakładowej jest zbyt mała częstotliwość i nieregularność ukazywania się niektórych gazet (Głos Ursusa — tygodnik, Głos Mechanika — miesięcznik, Głos Załogi — miesięcznik).

Dążeniem naszym powinno być przekształcenie miesięczników w 2-tygodniki, dekadówki lub tygodniki.

Nieregularność ukazowania się i stosunkowo częste opóźnienia wynikają przede wszystkim z trudności sprawnego i terminowego druku gazet zakładowych.

Drukuje je drukarnia RSW „Prasa” na ul. Smolnej w Warszawie.

Wymienione gazety są w sposób bardzo istotny zróżnicowane pod względem wysokości nakładów w zestawieniu z liczebnością załóg. Obrazuje to następująca tabelka:

Tytuł gazety	Nakład jedno-razowy	Stan zatrudnienia
Głos Ursusa	1700 egz.	15.201
Głos Mechanika	1200 egz.	1.636
Głos Załogi	2000 egz.	2.009

Zróżnicowanie wysokości nakładu w stosunku do liczebności załogi powoduje w niektórych wypadkach niedobór gazet zakładowych. Na zbyt mały nakład narzekają zwykle czytelnicy Głosu Ursusa.

W ciągu ostatnich kilku lat nastąpiła wyraźna poprawa sytuacji prasy zakładowej. Przyczyniła się do tego prócz narady w KMiP Sekretarzy Komitetów Zakładowych i redaktorów gazet z wiosny br., Uchwała Prezydium CRZZ określająca zasady organizacji i działalności gazet zakładowych oraz prawa i obowiązki prasy zakładowej. Ponadto w ślad za uchwałą Prezydium CRZZ zostały wydane zarządzenia wykonawcze poszczególnych resortów. Pociągnięto to za sobą zwiększone wobec redaktorów wymagania ze strony politycznych i administracyjnych kierownictw zakładów pracy.

W efekcie przynosi to stałą i coraz bardziej widoczną poprawę naszej prasy zakładowej. Mimo to jednak wciąż jeszcze cały ciężar przygotowania pisma i pisania artykułów spoczywa na redaktorze naczelnym.

Brak stałych korespondentów i systematycznie pracujących kolegów redakcyjnych wskazuje na pełną potrzebę skierowania przez Komitety Zakładowe odpowiedniego aktywu do tej pracy.

W systemie pracy masowo-politycznej w zakładach produkcyjnych gazetom zakładowym przypada istotna rola. Polega ona (obok realizowania ogólnych celów pracy masowo-politycznej) na ukazywaniu głównych problemów społecznych, na systematycznym omawianiu zadań produkcyjnych oraz mobilizowaniu załóg do ich wykonania.

Gazety zakładowe mają ukazywać zarówno osiągnięcia jak i trudności będąc równocześnie narzędziami twórczej krytyki wszelkich zjawisk hamujących postęp w zakładzie.

Powinny być one kroniką życia zakładu i jego załogi a równocześnie środkami kształtowania u czytelników słusznych sądów i opinii, popularyzowania ciekawych inicjatyw oraz prezentowania właściwych postaw.

Generalnie biorąc w realizacji powyższych założeń prasy zakładowej nastąpiła wyraźna poprawa. Każda z naszych trzech gazet dopracowała się własnego, indy-

widualnego stylu co przejawia się nie tylko w szacie graficznej w sposobie „łamania” i rozmieszczania artykułów ale także w nieco odmiennym sposobie prezentowania informacji.

Najmniej interesującą szatę graficzną spośród 3 wymienionych gazet posiada Głos Ursusa. W gazecie tej jednak nie brakuje dość ostrych artykułów krytycznych, co świadczy o tym, że redakcja okrzepła i wyrobiła sobie w środowisku pozycję, niezależność sądów i opinii.

Głos Mechanika dobiera przede wszystkim te informacje, których przedstawienie ma ideowo wychowawczy wpływ na załogę.

Głos Załogi interesujący uwzględnia podstawowy zakres informacji politycznej, społecznej i ekonomicznej.

Na uwagę zasługuje fakt, że obie gazety tj. Głos Mechanika i Głos Załogi podobnie jak to już od dłuższego czasu robi Głos Ursusa (wydaje Techniczny Głos Ursusa) zaczynają zamieszczać materiały z zakresu postępu technicznego na świecie, w kraju i własnym zakładzie. Ma to duże znaczenie w aktywizowaniu —

myśli naukowo-technicznej, w walce o nowoczesny kształt naszej produkcji. Ponadto w ostatnim czasie Głos Załogi na bieżąco informuje się załogę o aktualnych sukcesach zakładu a głównie piętnuje się brakoróbstwo i złą robotę.

Nasze pisma zakładowe coraz większym stopniu doceniają sprawę prezentowania przodujących pracowników. Jednak sylwetki ludzi godnych zaprezentowania załódze są podawane zbyt oficjalnie, niekiedy wręcz zdawkowo. Charakteryzują się brakiem tak potrzebnego w tych wypadkach „ciepła”.

Mało jest publikacji na temat stosunków międzyludzkich i atmosfery panującej w zakładach a najstabilniej reprezentowane są problemy kultury.

Z analizy gazet zakładowych wynika, że głównym zadaniem redakcji powinno być dalsze doskonalenie tematyki wynikającej z Uchwał II Plenum KC PZPR.

Należy przyjąć zasadę okresowej analizy i oceny pracy gazet przez Komitet Miasta i Powiatu oraz Komitety Zakładowe PZPR.

Propaganda wizualna

Jedną z najbardziej masowych form oddziaływania na społeczeństwo jest propaganda wizualna. Jest ona jednak skuteczną formą pracy masowo-politycznej tylko wtedy, gdy zacieka treścią, jest aktualna, estetyczna, nowoczesna w formie i komunikatywna.

Większość naszych zakładów przemysłowych i instytucji dba o estetyczny wygląd swoich budynków i ich otoczenia.

Wiele zakładów umieszcza trwałe i estetycznie wykonane dekoracje o charakterze propagandowym, plansze i wykresy, hasła i gabloty — na własnym terenie, a także przy ulicach i na skwerkach naszych miast i osiedli.

Do wyróżniających się pod tym względem zakładów zaliczyć należy: — ZPG w Piastowie, PZMB, ZP „1 Maja”, ZNTK im Ho Chi Minha, Zakład Badań i Doświadczeń ZPO, Zakłady Chemiczne w Helenówku, Zakłady Kablowe w Ożarowie, ZM „Ursus”, ZMP „Błonie” Pruszkowska Spółdzielnia Mieszkaniowa.

Cenną inicjatywę na odcinku propagandy wizualnej podjął Komitet Miasta i Gromady PZPR w Błoniu.

Wspólnie z KZ PZPR w ZMP i podstawowymi organizacjami partyjnymi zakładów i instytucji znajdujących się na terenie miasta Błonia opracowano szczegółowy plan rozmieszczania w mieście haseł (dla uczczenia 52 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej i 100 rocznicy urodzin Włodzimierza Lenina) plansz oraz wykresów (obrazujących dotychczasowy dorobek i perspektywy rozwoju przedsiębiorstw na lata 1971-75).

Opracowanie plastyczne haseł, plansz i tablic — zatwierdzonych pod względem tematycznym przez KMiP — powierzono do wykonania plastykowi z ZMP i redaktorowi Głosu Załogi, zrealizowania gotowych projektów (36 nowych stelaży 89 tablic), stałej ich konserwacji i aktualizowania podjęły się wszystkie (15) miejscowe zakłady i instytucje.

Do realizacji planu propagandy wizualnej m. Błonia aktywnie włączyła się młodzież szkolna, a szczególnie młodzież harcerska.

Na terenie zakładów przemysłowych miasta i powiatu pruszkowskiego stosowane są różne formy propagandy wizualnej. Obok informacji o codziennych wydarzeniach w zakładzie i na poszczególnych wydziałach (np. zawiadomienia o zebraniach, rozgrywkach sportowych, informacje o wczasach, zaopatrzeniu, przyznaniu kredytów na mieszkanie, o przyznaniu premii itp.), spotyka się plansze obrazujące rozwój zakładu, zmianę profilu produkcji,

rozwój budownictwa mieszkaniowego itp.

W większości zakładów znajdują się aktualne hasła, transparenty, plakaty, gazetki ściennie i fotogazetki nawiązujące do rocznic i świat państwowych, do ważnych wydarzeń w kraju i na świecie, plansze i wykresy mobilizujące załogę do realizacji zadań, postanowionych przez Uchwały II Plenum KC PZPR.

W wielu zakładach w widocznych miejscach umieszczone są gablotki z fotografiami ludzi dobrej roboty i fotografie Brygad Pracy Socjalistycznej.

Propaganda wizualna nawiązująca do Uchwał II Plenum KC najlepiej jest postawiona w takich zakładach jak: ZP „1 Maja”, ZM Ursus, PZMB, ZMP „Błonie”.

Jedynym zakładem, który w propagandzie wizualnej nie uwzględnił w stopniu dostatecznym problematyki II Plenum KC jest Fabryka Kabli w Ożarowie, ale w czasie kontroli stwierdzono jednocześnie, że tylko w tym zakładzie załoga informowana jest na bieżąco o realizacji miesięcznych i dekadowych zadań, co niewątpliwie jest poważnym bodźcem, mobilizującym ludzi do rytmicznej pracy.

Z brakiem należytej troski o propagandę wizualną spotkano się, w czasie kontroli w dwóch zakładach; — w Zakładach Akumulatorowych w Piastowie, w CBKK w Ożarowie.

Komitet Miasta i Powiatu PZPR w Pruszkowie widzi w propagandzie pogładowej ważne, choć nie jedyne ogniwo ułatwiające nawiązywanie kontaktów ze społeczeństwem, wpływające na opinię publiczną oraz jej informowanie i kształtowanie.

Wspomniana propaganda wówczas przynosi największe efekty, pozostawia trwałe ślady w umysłach ludzi ich postępowaniu i owocach pracy, gdy jest stosowana w zespole innych, wzajemnie wspierających się środków oddziaływania. Przy opracowywaniu jej form i treści należy uwzględnić poziom umysłowy, specyfikę środowisk społecznych a także wagę i różnorodność zadań politycznych i gospodarczych. Dlatego Komitety Zakładowe i Egzekutywy POP PZPR, SOPP-y i Komisje Propagandowe powinny poświęcić wspomnianym problemom należytą uwagę.

(Uwaga: Niektóre formy propagandy wizualnej stosowane w zakładach pracy miasta i powiatu pruszkowskiego pokazane są na wystawie fotograficznej w hallu KMiP PZPR)

Czytelnictwo prasy i książki

Cenną pomocą dla podnoszenia efektów naszej pracy masowo-politycznej powinno być upowszechnienie czytelnictwa prasy, a szczególnie dzienników i czasopism partyjnych oraz książki społeczno-politycznej.

Nasz powiat od wielu lat zajmuje 1-sze miejsce w województwie pod względem tempa wzrostu ilości sprzedanych egzemplarzy gazet i czasopism ogółem. Maleje jednak nieznacznie sprzedaż prasy partyjnej, co jest wysoce niepokojące.

W miesiącu maju 1969 r. w województwie warszawskim sprzedano 9.988.014 egz. gazet i czasopism (prasa krajowa), co w przeliczeniu na 100 mieszkańców wynosi 392,6 egz. W tym samym okresie w mieście i powiecie pruszkowskim sprzedano 1.410.913 egz. — 751,3 egz. na 100 mieszkańców.

W 1967 r. w mieście i powiecie Pruszków sprzedaż globalna dzienników i czasopism wyniosła 12.555.605 egz. W roku 1968 liczba ta wzrosła do 14.328.044 egz. Natomiast, jeśli chodzi o prasę partyjną, to w 1967 roku sprzedano u nas 3.051.403 egz. a w roku 1968 — 2.996.249 egz.

W sprzedaży dzienników partyjnych (Trybuna Mazowiecka, Trybuna Ludu, Chłopska Droga) przekraczamy wprawdzie corocznie średnią wojewódzką, ale w br. notuje się poważny spadek w porównaniu z rokiem 1968;

	Miasto i Powiat Pruszków	średnia wojewódzka
Maj 1968 r.	163,3 egz./100 mieszk.	121,3 egz./100 mieszk.
Maj 1969 r.	152,5 egz./100 mieszk.	127,2 egz./100 mieszk.

Podczas gdy nieznacznie wzrosła sprzedaż Trybuny Mazowieckiej gwałtownie zmalała sprzedaż Trybuny Ludu:

	Trybuna Mazowiecka	Trybuna Ludu
Maj 1968	53,4 egz./100 mieszk.	109,5 egz./100 mieszk.
Maj 1969	59,4 egz./100 mieszk.	92,5 egz./100 mieszk.

W sprzedaży Ekspressu Wieczornego znajdujemy się na drugim miejscu w województwie, po Żyrardowie;

	M. Pow. Pruszków	M. Żyrardów	Śr. wojewódzka
Maj 1968	192,7 egz./100 mieszk.	268,5 egz./100	76,5 egz./100
Maj 1969	192,7 egz./100 mieszk.	265,5 egz./100	78,4 egz./100

Niepokojący jest stan prenumeraty prasy partyjnej w zakładach przemysłowych miasta i powiatu pruszkowskiego. Do zakładów, które w roku 1968 nie prenumerowały prasy partyjnej należą ZAP w Piastowie, Trybuna Mazowieckiej nie prenumerowały PZMB, ZM „Ursus”, CBKK w Ożarowie i Zakłady Szklarskie w Ożarowie.

W bieżącym roku sytuacja jest podobna. Wiele zakładów przemysłowych wydaje dziesiątki tysięcy złotych na prenumeratę, nie zamawia jednak dzienników i czasopism partyjnych.

Wielu aktywistów partyjnych z naszych zakładów przemysłowych żąda od POP wyczerpującej informacji na tematy dotyczące życia wewnątrzpartyjnego sytuacji międzynarodowej, prosi o dostarczenie materiałów do referatu okolicznościowego na akademii zakładową itp. Najczęściej materiały te i informacje można znaleźć w dziennikach i czasopismach partyjnych. POP kieruje więc zainteresowanych do bibliotek zakładowych. Niestety, nawet te zakłady, które prenumerują prasę partyjną, nie dysponują zszywkami gazet i rocznikami czasopism. Nawet w bibliotece zakładowej w ZM „Ursus” nie gromadzi się, z powodu braku miejsca, zszywek i roczników z czasopism.

Wniosek z powyższego można wyciągnąć jeden: Komitety Zakładowe, Egzekutywy POP i Rady Zakładowe nie w pełni realizują uchwały wojewódzkiej i powiatowej instancji partyjnej jeśli chodzi o wykorzystanie w pracy masowo-politycznej takiego oręża walki ideologicznej, jakim jest prasa partyjna.

Zwiększenia wysiłków wymaga także rozwój czytelnictwa książek społeczno-politycznej. Upowszechnienie czytelnictwa literatury popularyzującej zasady i kierunki polityki partii, publikacji inspirujących do aktywnego działania w dziedzinie socjalistycznego rozwoju naszej Ojczyzny, opracowań propagujących idee marksizmu leninizmu, wydawnictw podejmujących i wyjaśniających problemy ekonomiczne i społeczno-polityczne, a szczególnie publikacji omawiających osiągnięcia 25-lecia PRL, problemy realizacji Uchwał V Zjazdu oraz II i III plenarnego posiedzenia KC PZPR — winno się stać jednym z naczynnych zadań wszystkich organizacji partyjnych miasta i powiatu pruszkowskiego.

W zakładach przemysłowych miasta i powiatu działa sześć punktów kolportażu książek. W punktach tych sprzedano w I półroczu br. następujące ilości książek:

— CBKO	ok. 1200 egz. książek w tym 200 społ.-polit.			
— Zakł. Szklarskie	„ 600	„	„	50 „
— ZP „1 Maja”	„ 600	„	„	40 „
— Zakł. Energ.	„ 481	„	„	11 „
— PZMB	„ 373	„	„	25 „
— ZNTK	„ 215	„	„	45 „
Razem	3469	„	„	371 „

Widzimy więc, że ta forma propagandy książek społeczno-politycznych jaką jest kolportaż na terenie zakładów nie jest jeszcze wystarczająco rozpowszechniona. Należy w najbliższym czasie rozwinąć sieć kolportażu książek szczególnie w większych zakładach jak np. ZM „Ursus”, ZMP „Błonie”, ZGP i innych. W istniejących już punktach kolportażu trzeba zwrócić większą uwagę na zwiększenie liczby książek o treści społeczno-politycznej (a szczególnie na publikacje o których mowa była wyżej), a także na wydawnictwo wychodzące z okazji Roku Leninowskiego.

Wszystkie zakłady przemysłu kluczowego i większość zakładów przemysłu terenowego posiadają dość znaczne księgozbiory, ale tylko dwa zakłady: ZM „Ursus” i ZNTK, które prowadzą zakładowe Domy Kultury rozwijają dość bogatą działalność propagującą czytelnictwo jak np. wystawy książek, konkursy czytelnicze, spotkania z autorami itp. Zakłady te zorganizowały na poszczególnych wydziałach sieć punktów bibliotecznych, z których korzystają przeważnie pracownicy fizyczni.

W PZMB, ZMP „Błonie”, ZNTK i ZM „Ursus” organizuje się także kiermasze książek oraz konkursy na plakaty i gazetki popularyzujące czytelnictwo.

Celem rozwinęcia czytelnictwa książek społeczno-politycznych biblioteki zakładowe winny opracować szczegółowy program popularyzacji tego rodzaju wydawnictw na cały rok k.o. 1969/70 z uwzględnieniem potrzeb rozwijającego się szkolenia partyjnego.